

عنوان مقاله:

اثربخشی معنادرمانی گروهی بر احساس تنهایی زنان سالمند مقیم سرای سالمندان

محل انتشار:

فصلنامه دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، دوره 16، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

شایسته رنجبران - کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد کرج، ایران

لیلا کیانی - کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد کرج، ایران

مریم زارع - دانشجوی دکتری دانشگاه پیام نور تهران، ایران

زینب شایقیان - دکترای روان شناسی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی اثربخشی معنادرمانی گروهی بر احساس تنهایی زنان سالمند مقیم سرای سالمندان بود. نمونه از بین تمام زنان سالمند مقیم سراهای سالمندان شهرستان شهریار با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایشی و گواه گمارده شدند. سپس گروه آزمایش در ده جلسه دو ساعته (دو جلسه در هفته) معنادرمانی گروهی شرکت کردند و گروه گواه هیچ مداخله ای دریافت نکرد. ابزار گردآوری اطلاعات، مقیاس تجدیدنظر شده احساس تنهایی (راسل و همکاران، 1980) بود و برای تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون کواریانس استفاده شد. یافته های این مطالعه نشان داد که معنادرمانی گروهی، احساس تنهایی را در گروه آزمایشی به طور معناداری کاهش داده است $P < 0/001$ با توجه به این مطالعه می توان گفت معنادرمانی گروهی بر کاهش احساس تنهایی زنان سالمند مؤثر است. بنابراین پیشنهاد می شود درمان هایی از این دست برای ارتقای سلامت روان سالمندان استفاده گردد.

کلمات کلیدی:

احساس تنهایی، زنان سالمند، معنادرمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/444353>

